

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. pants, tiesiskās drošības princips un samērīguma princips, kā arī ir pārkāpts tiesiskās paļāvības princips un pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītāja apgalvo, ka sods nav atbilstošs apgalvotajiem faktiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts nediskriminācijas princips, Civildienesta noteikumu 12. un 22.b pants, pienākums sniegt palīdzību, Civildienesta noteikumu 24. pants, notikusi pilnvaru ļaunprātīga un nepareiza izmantošana, pārkāptas Direktīvas 2019/1937⁽⁴⁾ normas, pārkāptas Direktīvas 2000/78⁽⁵⁾ un 2000/43⁽⁶⁾, pārkāpts lojālas sadarbības pienākums attiecībā pret Eiropas Parlamentu un Eiropas Parlamenta 2017. gada 1. jūnija rezolūcija par antisemitisma apkarošanu (2017/2692(RSP), Padomes 2020. gada 2. decembra deklarācija par antisemitisma apkarošanu, LES 2. un 3. pants, Eiropas [Savienības Pamattiesību] harta un Vispārējā Cilvēktiesību deklarācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu, starptautiskā konvencija par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, Apvienoto Nāciju Organizācijas pakti par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

⁽¹⁾ Aizsegtie dati ir konfidenciāli.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV 2019, L 305, 17. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV 2000, L 180, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 16. jūlijā – *L'union nationale des indépendants solidaires*/Komisija

(Lieta T-431/21)

(2021/C 422/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *L'union nationale des indépendants solidaires* (Lorient, Francija) (pārstāvis: F. Ortega, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka Komisija savu atbildi uz sūdzību ir balstījusi uz personisku un tādējādi prettiesisku LESD 153. panta 4. punkta interpretāciju;
- konstatēt, ka Komisija nav izpildījusi no Līgumiem izrietošos pienākumus, un it īpaši LESD 105. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka *Cnav* un ar to saistītās struktūras pārkāpj Eiropas konkurences noteikumus;
- piespriest Komisijai samaksāt *Union syndicale des indépendants solidaires* summu 2 500 euro apmērā saistībā ar tās advokāta honorāru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību, kas ir vērsta pret Komisijas 2021. gada 18. maija lēmumu Ares(2021)3291074, ar kuru tika noraidīta tās sūdzība, prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 267. panta pārkāpums; šajā pantā kompetenci lemt par Līgumu interpretāciju likumdevējs ir uzticējis vienīgi Eiropas Savienības Tiesai. Prasītāja no tā secina, ka Komisijai ir jāatzīst par saistošu tikai tā interpretācija, kuru attiecībā uz Līgumu saturu ir sniegusi Tiesa.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 153. panta 4. punkta pārkāpums. Prasītāja norāda, ka nevar tikt atbalstīta Komisijas veiktā šī panta interpretācija, saskaņā ar kuru sociālās aizsardzības sistēmu, tostarp pensiju sistēmu, izstrāde un pārvaldība pašos pamatos ir dalībvalstu atbildība. Prasītāja piebilst, ka Komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, pamatojot savu atteikumu konstatēt Eiropas konkurences noteikumu pārkāpumu, ko ir pieļāvusi sūdzībā minētā struktūra.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 101., 102. un 105. panta pārkāpums, pamatojoties uz to, ka prasītājas ieskatā viens no Komisijas uzdevumiem tieši ir pašai pēc savas ierosmes izmeklēt iepriekš minētajos pantos atgādināto principu pārkāpuma gadījumus. Prasītāja uzskata, ka tās sūdzībā minētā struktūra nevar tikt uzskatīta par uzņēmumu un no tā secina, ka tai tādējādi ir piemērojamas Savienības tiesību normas konkurences jomā. Prasītāja secina, ka *Caisse nationale d'assurance vieillesse* un ar to saistīto struktūru monopola situācija ir prettiesiska.

Prasība, kas celta 2021. gada 3. augustā – OE (*)/Komisija

(Lieta T-486/21)

(2021/C 422/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OE (*) (pārstāvis – G. Hervet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

primāri –

— atzīt par prettiesisku Civildienesta noteikumu 71. pantu, ar kuru tiek pamatots iecelējinstītūcijas 2021. gada 5. maija lēmums;

pakārtoti –

— atzīt iecelējinstītūcijas 2021. gada 5. maija lēmumu par spēkā neesošu;

līdz ar to:

— piespriest Eiropas Komisijai samaksāt OE(*) naudas summu 51,89 EUR apmērā profesionālās darbības izmaksu segšanai;

— uzdot Eiropas Komisijai nodrošināt OE(*) Interneta pieslēgumu profesionāliem mērķiem jebkādā veidā un jebkurā situācijā, kad var rasties nepieciešamība strādāt attālināti;

— piespriest Eiropas Komisijai samaksāt OE(*) naudas summu 10 000 EUR apmērā par nodarītajiem zaudējumiem;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu primāri tiek apgalvota iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 71. pantu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) un, pakārtoti – iecelējinstītūcijas (turpmāk tekstā – “iecelējinstītūcija”) 2021. gada 5. maija lēmuma spēkā neesamība, jo šis lēmums neatbilst judikatūrai par Civildienesta noteikumu 71. pantu. Šī pamata atbalstam prasītāja turklāt atsauca uz rūpības un labas pārvaldības pienākuma neizpildi, ka arī uz iecelējinstītūcijas lēmuma diskriminējošo raksturu.
2. Ar otro pamatu, lai pamatotu pieteikumu par Interneta pieslēgumu profesionāliem mērķiem, tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants.
3. Ar trešo pamatu, lai pamatotu pieteikumu par nodarīto zaudējumu atlīdzību, tiek apgalvots, ka Komisijas rīcības prettiesiskums radot Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.